

Entrevista a Maria Forns, directora de l'IES Bigues i Riells

"L'ensenyament es valora més per tenir un títol que per tenir una formació"

Maria Forns Casacuberta (Vilanova del Vallès, 1957), directora de l'institut de Bigues i Riells, és diplomada en Magisteri i llicenciada en Filologia Catalana, a més de màster en gestió de centres educatius. La seva trajectòria professional va començar a l'escola de primària Marinada de Montornès del Vallès, on també va ser directora, i va continuar a l'institut Manolo Hugué de Caldes de Montbui, on va ser coordinadora pedagògica i coordinadora de batxillerat. Hi treballava quan li van proposar dirigir l'IES de Bigues i Riells, un institut "molt sentit", com diu ella, perquè va ser fruit de la reivindicació d'una plataforma de pares. Avui, cinc anys després d'inaugurar-se i encara en unes instal·lacions provisionals, el centre ofereix ESO i batxillerat, té 260 alumnes i 32 professors, i és pioner en un projecte d'innovació en llengües estrangeres.

Els últims informes sobre educació no donen xifres gaire bones. L'educació està en crisi?

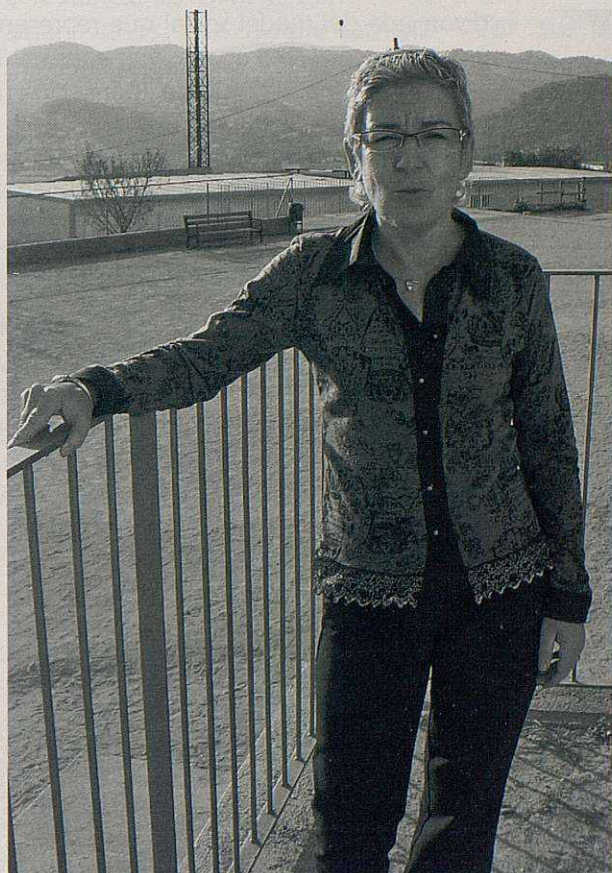
Un país té l'educació que té per algun motiu. ¿Fins a quin punt tenim l'educació que volem o la que propiciem? Si comparem Catalunya amb Finlàndia, el país número u en educació, hem de veure una sèrie de factors, com ara les inversions en els últims 20 anys i la cultura que les famílies projecten als fills. No es pot analitzar només el rendiment.

Quina anàlisi en fas tu?

D'uns anys cap aquí el país ha generalitzat l'ensenyament fins als 16 anys, que era un dels preceptes per entrar a la Unió Europea. Ens hem dedicat a donar educació a tothom, que és molt important. Tenim la quantitat, i ara hem d'anar fent passos per tenir més qualitat.

Quins passos?

Definir què esperem de l'educació i donar-li recursos. No pots invertir tres i demanar deu. A secundària diem: l'educació ha de ser per a tothom fins als 16 anys però potser no per a tothom ha de ser la mateixa educació. Perquè hi ha alumnes que amb continguts estrictament acadèmics no es motiven.

Maria Forns va coordinar el club de lectura de la Biblioteca de Caldes durant quatre anys.

Per tant es necessiten recursos i personal per fer tractaments diferenciats. Ja es fa, però sovint sense el suport necessari i sense prou mitjans. S'està fent molta feina per millorar l'ensenyament, i això no surt mai.

La immigració us ha dificultat la feina?

Nosaltres no tenim gaires nouvinguts, i tampoc s'ha d'atribuir només a la immigració que l'educació no tingui bons resultats. S'han destinat molts recursos a la immigració i s'ha fet una bona integració. Ara, jo pregunto: ¿Què fa que els alumnes no tinguin interès per estudiar?

Digue'ns-ho tu.

S'atribueix el fracàs a l'escola, ¿però quins són els interessos culturals de la població? L'ensenyament només se'l valora com a sortida. Només es valora que s'ha de tenir un títol, però l'elaboració del camí no es té en compte. Els pares volen que els fills tinguin un títol perquè tinguin èxit i una feina, és a dir, per una finalitat bàsicament econòmica. Però per un alumne de 14 anys és molt difícil valorar el resul-